

En jafnvel í himnaríki er ekki alt fullkomið enn þá, eftir því sem Swedenborg segir; og kemur það alveg heim við það sem vænta mátti, eftir kenningum Herakleitosar, Lamarcks og Spencers. Á einum stað, segir Swedenborg, birtist Drottinn-englunum sem rauð sól. Nú vita menn það, sem Swedenborg gat ekki vitað, að rauðar eru þær sólar, sem elli er farin að færast yfir, og þar sem því mannkynið á fylgihnöttunum (jörðunum) hefur haft afarlangan tíma til fullkomunar. Manni kemur því margt í hug þegar Swedenborg segir að stundum sjáist dökkur baugur kringum þessa sól og hún breyti lit, en englarnir hryggjast. Hvílíkt söguefni! Og það er í ritum Swedenborgs meira af slíku, sem þeim er sjálfur veit með fullri vissu af íbúum annara hnatta, kemur ekki til hugar að telja annað, en vitneskju um ástandið í öðrum sólkerfum, þó að óljós sje og margt misskilið.

29/5

Helgi Pjeturss.

Útskrift 30. maí 1913
Rit Swedenborgs.

Jeg vissi ekki fyr en um miðjan þennan mánuð, að rit Swedenborgs eru til hjerna á landsbókasafninu. Erum rit þessi afar fróðleg á köflum og koma mjer stórum betur að gagni við rannsóknir mínar í hinni meiri jarðfræði, en mjer virtist geta orðið, þegar jeg var að blaða í einhverju af þeim á konunglegu bókhöðunni í Kaupmannahöfn, og lenti nær á tómun biblíuskýringum, eins og segir í ritgerð minni um fyrirburði. Hugsa jeg með þakklátsemi til þessarar amerísku frú Ware, sem gefið hefur ritin hingað.

Það er bón mín til þeirra, sem hlýða ætla á ræðu mína á sunnudaginn í Báruhúsinu, að þeir komi stundvíslega, svo að byrjað verði kl. 5.

H. P.